Funderingar i slutet på 2025 och inför 2026

Spara som PDF

Hur står det egentligen till i kristenheten?
Pågår det “påkristning” och väckelse? Vad visar statistiken?
Vad bör vi göra och inte göra åt läget?

Men allra först några ord om Guds barns underbara hopp!

För varje år som går så kommer vi ett år närmare Jesu återkomst. Det skall vi tänka alldeles särskilt på när vi tycker det är mörkt i samhället och ute i världen. En sann kristen har ju en fantastisk framtid framför sig, ett ”arv” som kommer att delas ut när Jesus återkommer:

> 1 Petr 1:3-4: ”Välsignad är vår Herre Jesu Kristi Gud och Far! I sin stora barmhärtighet har han genom Jesu Kristi uppståndelse från de döda fött oss på nytt till ett levande hopp, till ett arv som aldrig kan förstöras, fläckas eller vissna och som förvaras åt er i himlen.”

Jesus skall komma tillbaka, och då kommer en slutlig pånyttfödelse som innebär att vi blir av med syndanaturen och får en evighetskropp. Och som sådana får vi gå in i ett fridsrike! Så oerhört fantastiskt! Detta hopp och ”arv” bör vi tänka oftare på, för då blir det vi är och äger här och nu mindre värt, och det som oroar oss äter inte upp oss. Dessa Jesu ord viskar lite om detta:

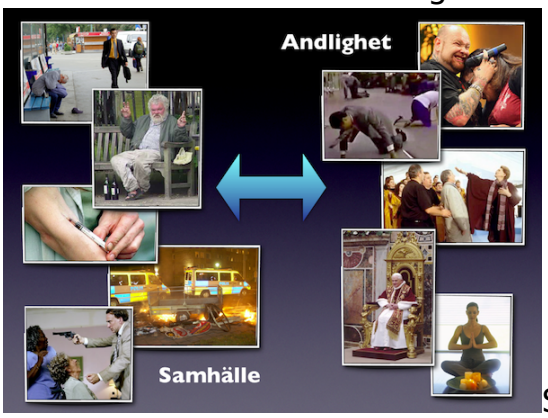
> Luk 21:28: ”Men när det här börjar hända, så räta på er och lyft era huvuden, för er befrielse närmar sig.”

Detta är sannerligen ord att ha med sig in i det nya året!

Hur står det till egentligen?

Nåväl. Jag skall nu dela lite andra tankar och lite samfundsstatistik lagom till att vi går in i ännu ett nytt år. Jag hade kunnat skriva en hel del om många stora världshändelser, men det finns andra som sysslar med, så det skippar jag. Men det känns gott att kunna konstatera att allt fler får upp ögonen för vem Donald Trump egentligen är, vad han står för, vad han gör och är ute efter. Det är bra! Men det är ju en oroande utveckling i USA, och därmed i hela världen. Jag har t.ex. funderat mycket på när USA kommer att släppa sitt stöd åt Israel; utifrån Bibelns profetior kan man ana att USA kommer att göra så framöver, och sedan gå i takt med en enad värld som reser sig allt mer upp mot Israel. Kan USA göra en omsvängning i sin israelpolitik redan under 2026? Osäkert, men inte helt omöjligt. USA är ju med nuvarande president och ministrar oerhört nyckfulla, så egentligen kan vad som helst hända; Trump kan byta åsikt precis när som helst i alla frågor, tycks det som. Det återstår dock att se, men vi må hålla oss vakna! Putin behöver man inte ens kommentera, bara konstatera att han är ännu en diktator i världen. Men de går under med tiden, ibland snabbt ibland

Sedan har jag funderat mycket över vårt arma

men älskade Sverige, som är ett så fantastiskt land att bo i. Jag är så oerhört tacksam för det! Men det går utför med mycket i vårt land, och jag tror personligen det beror på både avfallet i kristenheten, från den sanna kristna tron, och på att det inte fylls på särskilt mycket med nya sanna Guds barn/Jesu lärjungar. ”*Men det pågår ju väckelse, det är påkristning på gång*” – menar en del. Ja, så kanske man kan tro om man är drabbad av den karismatiska förblindelsen och håller till på konferenser och andra ställen där man trycker hårt på den ”profetiska” gaspedalen. Andra, som ägnar sig åt mystik, kanske också tror att det är ”påkristning” när de i sitt ”gudomliga inre” känner enhet med både

katoliker, ortodoxa och även mystiker utanför de kristna väggarna. Men utvecklingen i landet och statistiken över medlemsantalet i kyrkor och samfund talar ett annat språk. Och ett faktum är att ett lands andliga hälsa återspeglas i samhällskroppens hälsa.

När det gäller ökning av omoral och kriminalitet i Sverige så behöver jag inte skriva mer om det än att detta ökar oroväckande och tragiskt mycket. Detta håller ju massmedia oss ständigt uppdaterade om. Men hur ser det då ut i kristenheten, motsvarar den andliga hälsan samhällets ohälsa? Detta skrivs det ju knappast något om. När det gäller statistiken över antal medlemmar i våra samfund, då är det lite trixigt att få fram den statistiken, så det skall jag bjuda på här. Den statistiken ger en tydlig bild av hur Sverige avkristnas istället för ”påkristnas”. Och i den lilla kristenhet som finns kvar, där är den andliga hälsan inget vidare eftersom kristenheten är så nersmittad av alla möjliga villfarelser och villoläror – det har jag skrivit mycket om i andra texter. Tyvärr är det väldigt få som söker sig till den Store Läkaren för att bli botad från villfarelserna, men det förekommer faktiskt. Tack Gode Gud för varje andligt uppvaknande och tillfrisknande!

Det går utför med kristenheten i landet!

I kristenheten satsas det ändå stort på konferenser,

bönemanifestationer, kampanjer, bibelskolor, Alphakurser och mycket annat. Detta för att bland annat strida mot ”andefurstar”, dra igång väckelse och för att liksom föda fram och ”träna och utrusta” nya lärjungar. Man talar om ”den kommande skörden” och det talas och”profeteras” flitigt om väckelse, men inget av detta tycks hjälpa eller inträffa, för man har ju hållit på så här väldigt länge nu. Så är det då verkligen med sådana trix och metoder man får väckelse? Är det verkligen vår uppgift som kristna att sparka igång väckelse? Hjälper det ens att be om väckelse nu? Skulle det vara ”påkristning” och väckelse så borde ju medlemsantalet i kyrkor och församlingar skjuta i höjden. Varför ger inte alla dessa lovordade satsningar resultat? Statistiken visar ju på en dyster utveckling.

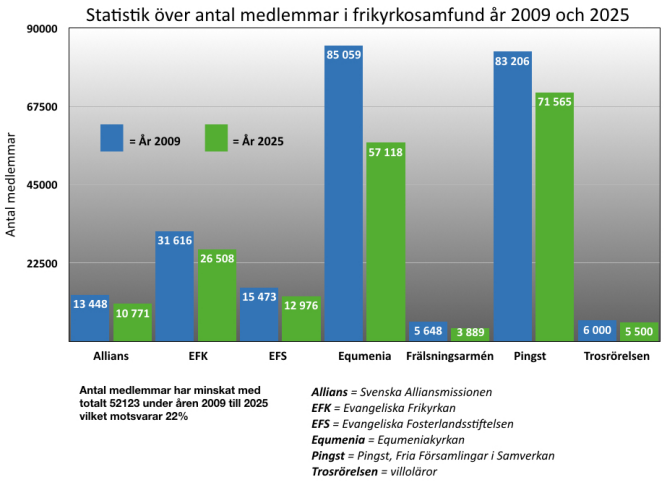
Statistik över antalet medlemmar i frikyrkosamfunden

Enklast är det att få fram det nu aktuella antalet medlemmar i frikyrkosamfunden via Sveriges Kristna Råds webbsidor. Men att hitta siffror tillbaka i tiden är

svårare. Jag har då använt siffror från 2009 eftersom Dagens Industri redovisade dessa 2010-06-19. De siffrorna har jag med i en tidigare artikel så jag har därför utgått från 2009 och jämför dem med nu aktuella siffror. Observera att Baptisterna, Metodisterna och Missionsförbundet gick samman år 2011 och då bildade Equmeniakyrkan. Därför har jag under 2009 räknat ihop dessa tre och anger dem som Equmenia även där.

Som du ser i bilden nedan har samtliga samfund minskat i antal medlemmar. Alliansmissionen, EFK, EFS, Equmeniakyrkan, Frälsningsarmén, Pingströrelsen och Trosrörelsen hade år 2009 tillsammans **240 450** medlemmar. År 2025 har dessa samfund tillsammans **188 327** medlemmar (de närmar sig Katolska kyrkans medlemsantal som är ca. 130 000). Det är en **minskning med 52 123** medlemmar under åren 2009 och 2025 (siffran för Trosrörelsen år 2009 är ungefärlig). Procentuellt sett är minskningen 22% för dessa frikyrkosamfund. Det är ju att anse som en betydande minskning!

Klicka på bilden för att se en större bild:

Källor:

https://www.skr.org/medlemskyrkor/
Dagens Industri 2010-06-19

Statistik över medlemsantal m.m. i Svenska kyrkan

Svenska Kyrkan har under perioden 2009-2025 **förlorat 859 549** medlemmar! Antal döpta, konfirmerade och vigda har också minskat ordentligt. Men även om dessa tre grupper ökat något under 2024-2025 har det totala medlemsantalet minskat med 60 511 under samma år. För Svenska kyrkan kan läget se allvarligare ut i jämförelse med frikyrkorna ovan, om man ser till minskningen i

antal medlemmar, men minskningen motsvarar “bara” 14%, alltså 8% mindre tapp än frikyrkorna. Under 2020 (covid-pandemin började då) döptes mycket färre personer, och antal dop i Svenska kyrkan är ännu inte uppe i samma nivå som den var för före pandemin. Antal konformerade har dock kommit i kapp.

	Medlemmar	Döpta	Konfirmerade	Vigda
2009:	6 225 091	62 611	38 472	19 684
2025:	5 365 542	41 468	29 195	12 135

Källa: https://www.svenskakyrkan.se/statistik

Hur många är egentligen sant troende?

En del kanske kan hävda att utan alla konferenser, bönemanifestationer, kampanjer, Alphakurser och mycket annat så skulle det se ännu värre ut i statistiken, men i sådant fall är ju alla dessa satsningar bara någon slags konstgjord andning. Vi måste också inse att det finns ganska många personer som är medlemmar i både frikyrkor och Svenska Kyrkan som aldrig går dit och som inte har en genuin och frälsande kristen tro. Särskilt är det ju så bland Svenska kyrkans medlemmar eftersom många blivit anslutna med en slags automatik.

Internationell religionsforskning uppskattar att ungefär 2–4 procent av medlemmarna i Svenska kyrkan deltar i regelbundna söndagsgudstjänster. Räknar vi med 3% så blir det 162 782 personer som går till Svenska kyrkan regelbundet på söndagarna. Slår man ut det på alla de kyrkor som används för gudstjänster (ca. 3350 kyrkor) så blir det ca. 49 personer per kyrka och söndag. Men man kan ju fundera över om alla dessa gudstjänstbesökare har en genuin frälsande tro, för många går av tradition och kanske av plikt.

Alla de frikyrkosamfund som jag redovisat ovan har tillsammans 1960 församlingar. Om alla deras medlemmar skulle gå till kyrkan en söndag (vilket ju långt ifrån alla gör) så blir det i snitt 96 personer per kyrka. Men vi kan även räkna med att en del personer som inte är medlemmar kommer till dessa gudstjänster, så siffran 96 kanske inte är allt för missvisande. Även här kan man fundera över om alla dessa gudstjänstbesökare har en genuin frälsande tro.

Hur som helst, siffrorna är inte uppmuntrande och visar att Sverige fortfarande blir mer och mer sekulärt.

Källor:

https://en.wikipedia.org/wiki/Church_of_Sweden

https://kulturanalys.se/digital-publikation/kulturmiljo-2024/

https://www.skr.org/medlemskyrkor/

Vad är fel i kristenheten?

Vad är då fel i kristenheten? Varför minskar antalet medlemmar trots alla storslagna satsningar?

Det här är en för stor fråga att svara på här i nyårsfunderingarna, så jag avslutar istället med en del länkar där du kan läsa vidare – om du är intresserad. Men kortfattat vågar jag säga att lösningen inte är att be och kämpa för väckelse, och det beror på att kristenheten är så nedsmetad med en massa villfarelser och osundheter att Gud inte svarar på böner om väckelse. Dessutom är det ett faktum att många äkta väckelser – kanske de flesta – faktiskt inte kom till som svar på bön, Gud helt enkelt bara satte igång det. Ofta var tillståndet eländigt och jordmånen i folkhavet var mottaglig för syndanöd, ånger och omvändelse. Men helt uppenbart är ju inte vår kristenhet där idag. Så vad är då rätt att göra nu?

Vad bör vi bearunda inför 2026?

Först måste förkrosselse och omvändelse komma,

det kan vi lära av gamla tiders väckelse, men den kan vi inte verka fram själva. Så DET bör vi be om! Och SEDAN kanske Gud i sin nåd ger oss väckelse. Men den kommer i så fall i de små sammanhangen, inte på stora scener och estrader. Kom ihåg *roparna*, då kom väckelsen helt oväntad genom obildade barn och unga. Om nu väckelse skulle komma framöver – trots att Bibeln talar om ett stort avfall i den yttersta tiden – då kommer den som små eldar och troligast i hemmen, i de små bönehusen och i de små församlingarna, där man rättat in sig i linje med Gud Ord och böjt sig inför Honom. Jag är ganska övertygad om att Gud är trött på alla kampanjer, trött på alla dundrande lovsånger (där ”JAG” är i fokus), trött på alla böneramsor, proklamationer, flaggviftande och annat trams. Herren vill se förkrosselse, ödmjukhet, rättfärdighet och barmhärtighet bland oss, inte storhet, elegans eller präktighet. Vår Gud ser till det lilla, till det oansenliga och ringa. Så

vi måste förstå att vi inte skall sträva efter att bli kristna proffs och experter. Det är i ett barnaskap vi skall leva som sanna kristna. Men ofta leder bibelskolor och församlingar bort sina medlemmar från barnaskapet, vilket är ett mycket stort och allvarligt fel i kristenheten! Här är några tänkvärda bibelord som avslutning:

> Matt 18:3: ”Jag [Jesus] säger er sanningen: Om ni inte omvänder er och blir som barnen kommer ni inte in i himmelriket.”
>
> Amos 21:21-24: ”Jag hatar era fester, jag föraktar dem, jag tål inte era högtider. För även om ni offrar både brännoffer och matoffer åt mig har jag ingen glädje i dem, jag vill inte se era gemenskapsoffer av gödkalvar. Ta bort dina sångers buller ifrån mig, jag vill inte höra ditt strängaspel. Men låt rätten flöda fram som vatten och rättfärdigheten som en ständigt rinnande ström.”
>
> Ps 51:19: ”Det offer Gud vill ha är en förkrossad ande. Ett förkrossat och bedrövat hjärta föraktar du inte, Gud.”
>
> Matt 9:13: ”Gå och lär er vad detta betyder: Jag vill se barmhärtighet och inte offer.”

Det som dessa bibelord förmedlar tror jag är viktigt att ta fasta på under det kommande året – och även fortsatt framåt. Dessutom måste vi göra upp med alla villfarelser, alla villoläror och all världslighet som gör vår kristna tro osund. Gör vi inte detta kommer det att fortsätta utför för både kristenheten och landet! Så vi bör nu söka efter lite tuffare väckelsebudskap av gammalt genuint snitt, och vända ryggen åt budskap om framgång och välgång. Det är också något att begrunda inför det nya året!

> Jer 6:16: ”Ställ er vid vägarna och spana, fråga efter de urgamla stigarna”

Så vill jag önska dig som läste ända hit ner ett riktigt Gott och Välsignat Nytt År!

/Lennart

Läs/lyssna vidare

• Äkta eller falsk väckelse
(även som inspelning)

• Roparna – barn och unga som väckte ett försupet och eländigt Sverige

• Biblisk väckelse
(även som inspelning)

• Avfall eller påkristning och väckelse?

• Församling på villovägar - del 1
(även som inspelning)

• Församling på villovägar - del 2
(även som inspelning)

• Ändetidens andeutgjutelse enligt Joel i GT
(även som inspelning)